

תת"ע 6825/07 - שמש עוזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6825-07-15 מדינת ישראל נ' עוזי
תיק חיזוני: 23210012243

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
ה המבקש	שם עוזי
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

החלטת

1. לפני בקשה לביטול גזר-הדין אשר ניתן נגד המבוקש ביום 21.10.15, לאחר שבחר שלא להתיצב לדין ההקראה אליו זמן כדי, זאת כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק עליו חתום המבוקש.
2. מאחר והמבקר לא התיצב לדין, נפתח בהעדתו והורשע בעבירות של נהיגה ברכב כשתווך רישוי הנהיגה פקע ביום 26.10.2006, בשמונה שנים קודם ביצוע העבירה!! ועבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח תקין.
3. על המבוקש נגזרו עונשים בדמות קנס בסך של 2,000 ₪, פסילה מלקלבל או מלאחזיק רישון נהיגה למשך 12 חודשים ופסילה על תנאי למשך 8 חודשים ל- 3 שנים.
4. המבוקש לא תmr בבקשתו ל לבטל גזר-הדין בתצהיר, וטען באربع שורות הבקשה, כי עקב מעבר דירה "הנירית" הלכה לו לאיבוד והוא לא ידע על מועד הדיון.
5. המשיבה הגישה תגובתה והתנגדותה לבקשתה, הפניה לכך כי לא נגרם למבקר עיוות דין, זאת גם לנוכח תוצאות ההליך וכן הפניה לכך כי מדובר בתיק אשר הותלה בעבר עקב אי איתורו של המבוקש ועל ההליכים אשר חודשו- לא התיצב המבוקש.
6. בהתאם לרע"פ 9142/01 **סוראי איטליה ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13) החלטתי לדון בבקשתה שלא בנסיבות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם הלו טענותיהם כאמור על הכתב.

דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

7. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להוראות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהuder, באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבות הנאשם לדין או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאים.
8. הטעם אשר צוין בבקשת המבוקשראי התיציבותו אינם טעם אשר יש בו כדי להביא לביטול ההליך, טעם זה נועז במבקש עצמו, בהתנהלותו ובזלזולו בהליך, זלזול אשר הוביל לכך כי הזמן לטענתו אבד.
- בית המשפט העליון, מפי כב' הנשיא שmagר (כתוארו אז) ברע 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל** (יום 14.8.85) קבע, ביחס לנאים שלא התיציב לדין בבית המשפט לתעבורה מאוחר ושכח את מועד הדיון, כי:
- "**משךibble הנאים את הודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכר ההזדמנויות הנאותה שהיה לו...יום בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להlain על עצמו. השכח אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אין יכולות לאמצץ מתכוונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוגג של דוחות מיותרות או של דין כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינם מוצדק לגוף העניין".**
9. לו היה המבוקש מייחס חשיבות לדין הקבוע בעניינו וודאי היה מודע כי מועד הדיון ירשם באופן שלא ישכח וודאי היה גם טורח להתיציב לדין.
10. עולה מהאמור, כי למבקש ניתן יומו ונותר כעת לבחון, האם בא ביטול גזר-הדין חרף זימונו כדין, יגרם למבקש עיוות דין.
11. בבקשת המבוקש אין ذכר לטענה בדבר עיוות דין אשר יגרם לו אם לא יבוטל גזר או פסק-דין.
12. המבוקש לא העלה אף כל טענת הגנה בבקשתו, כשיש לזכור כי עסקין dabei שהורשע בכר שנג לאחר שלא חידש את רישוון הנהיגה שלו כשםונה שנים! כשהדבר לא הפריע לו(lnoga) בכבישי הארץ תוך סיכון האישית ותוך סיכון עובי הדרך וציבור הנוסעים בכביש.

עסקין גם dabei שיש לחובתו 60 הרשות קודמות, בתוכן עבירות חוזרות מאותו סוג!

13. אף אם יצא מנוקודת הנחה כי ישן בידי המבוקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העירה המיוחסת לו, הרי שההלך היא כי היה על המבוקש להתייצב לדין ולטעון טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כדי שהזודה בעבודות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט אדמונד לוי (בדים) ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם:
- "אם היו בידי המבוקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעירות שייחסו לו, הייתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים שהמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה

מכך הוא כי מכוח הוראותו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
המשמעותו ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגט כלשהו בהרשעתו...".

14. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבוקש מלמדת, כי מדובר בעונש שאינו חורג ממתחם העונש ההולם
ומצוי בו.

15. לפיכך ובמלול הנסיבות מעלה, לא מצאת כי יגרם למבקר, אשר זומן כדין, עיוה דין באירוע ביטול פסק-
הדין או גזר הדין כבקשתו ומשכך, אני מורה כי פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבוקש ביום 15.10.2015
יוסיף על כנו.

המציאות תשלח החלטתי לצדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ו, 29 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.